

beschikking

GEMEENSCHAPPELIJK HOF VAN JUSTITIE

VAN ARUBA, CURAÇAO, SINT MAARTEN EN VAN BONAIRE, SINT EUSTATIUS EN SABA

Zaaknummer: HAR 61/2019

Datum uitspraak: 22 oktober 2019

Beschikking van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba van 22 oktober 2019 inzake het beklag ex artikel 15 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) van:

1. De vereniging KÒRSOU DI NOS TUR,

gevestigd in Curaçao,

ter zake vertegenwoordigd door schriftelijk gemachtigde **Carlos Alberto MONK**

2. Amparo Miro DOS SANTOS,

3. Meindert ROJER,

beiden in de hoedanigheid van lid van de Staten van Curaçao,

raadsman: mr. C. Peterson, advocaat in Curaçao,

hierna tezamen te noemen: klagers,

hierna Kòrsou Di Nos Tur te noemen: klaagster,

over de beslissing van de officier van justitie in Curaçao tot het niet vervolgen van:

Ivan Steve MARTINA,

geboren op ... te Curaçao,

hierna te noemen: beklaagde,

wegens overtreding van de artikelen 9, 12 en/of 21 van de Landsverordening Integriteit (kandidaat)ministers (hierna: Lvo integriteit) en overtreding van artikel 2:354 van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr).

De feitelijke gang van zaken.

Op 13 december 2017 hebben klagers tegen beklaagde aangifte gedaan van bovengenoemde strafbare feiten.

Bij brief van 21 mei 2019 is door de procureur-generaal aan klagers bericht dat beklaagde voorwaardelijk niet zal worden vervolgd.

Hierop hebben klagers bij brief van 3 juni 2019, diezelfde datum ingekomen ter griffie van het Hof, een klaagschrift ingediend met het verzoek de vervolging te bevelen.

De procureur-generaal heeft in het schriftelijk verslag van 26 juli 2019, onder verwijzing naar het ambtsbericht van de officier van justitie van diezelfde datum, het Hof geadviseerd het klaagschrift ongegrond te achten.

Op 13 augustus 2019 is het klaagschrift in raadkamer van het Hof behandeld in aanwezigheid van klagers en hun advocaat. De advocaat-generaal heeft bij die gelegenheid gepersisteerd bij de inhoud van het schriftelijk verslag en het daarin opgenomen advies.

Het Hof heeft klagers in de gelegenheid gesteld de navolgende stukken binnen een week na de behandeling in raadkamer aan het Hof over te leggen:

- a. de statuten van klaagster, desgewenst vergezeld van een nadere beargumentering waarom klaagster een rechtstreeks belang heeft bij strafvervolging van beklaagde als bedoeld in artikel 15 Sv;
- b. een machtiging inhoudende dat C.A. Monk te dezer zake voor klaagster mag optreden;
- c. een nadere beargumentering waarom klagers Dos Santos en Rojer een rechtstreeks belang hebben bij strafvervolging van beklaagde als bedoeld in artikel 15 Sv.

De procureur-generaal is verzocht om binnen een week daarna zijn reactie op de over te leggen stukken te geven alsmede op voornoemde nadere beargumentering.

Bij brief van 19 augustus 2019, ingekomen ter griffie van het Hof op 27 augustus 2019, is zijdens klagers toegelicht om welke redenen klagers als belanghebbenden in de zin van artikel 15 Sv dienen te worden aangemerkt, met als bijlagen de statuten van klaagster, een uittreksel uit het Handelsregister, bovengenoemde machtiging en een kopie van een krantenartikel.

Bij e-mailbericht van 30 augustus 2019 is door de procureur-generaal hierop gereageerd en geconcludeerd dat klaagster in het beklag kan worden ontvangen. Overigens had de procureur-generaal reeds bij gelegenheid van de behandeling in raadkamer op 13 augustus 2019 geconcludeerd dat Dos Santos en Rojer in het beklag kunnen worden ontvangen.

Beschikking is – zoals op 12 september 2019 door de griffier aan klagers is bericht – bepaald op heden.

De beoordeling.

Klagers wensen de vervolging van beklaagde ter zake van overtreding van diverse artikelen van de Lvo integriteit en overtreding van artikel 2:354 Sr. In de kern betreft het verwijt dat beklaagde zijn zakelijke belangen onvoldoende op afstand heeft gezet en dat hij in strijd met de Lvo integriteit heeft deelgenomen aan besluitvorming in de Raad van Ministers waarin beklaagdes zakelijke belangen waren betrokken.

Uit het opsporingsonderzoek is gebleken dat beklaagde op 2 juni 2017 werd benoemd en beëdigd tot Minister van Economische Ontwikkeling van Curaçao. Beklaagde was op dat moment bekend met de inhoud van de Lvo integriteit. Voorafgaand aan zijn benoeming had beklaagde zakelijke belangen in de vorm van 47.113 aandelen in de Guardian Holding Ltd. Teneinde deze zakelijke belangen 'op afstand' te zetten, heeft hij die aandelen bij schriftelijke overeenkomst, gedagtekend 15 mei 2017 en opgesteld in de Engelse taal, overgedragen aan zijn broer. Deze wijze van 'op afstand zetten' is door de kabinetsformateur aanvaard.

Uit het opsporingsonderzoek blijkt voorts dat de Raad van Ministers op 15 februari 2017 op verzoek van beklaagdes ambtsvoorganger een concept Landsbesluit heeft aangenomen, strekkende tot verhoging van de premie WA motorrijtuigenverzekeringen met 13,5%. Dit concept Landsbesluit is vervolgens aangeboden aan de Raad van Advies.

Bij aanbiedingsbrief van 9 juni 2017 heeft beklaagde het concept Landsbesluit ter goedkeuring aangeboden aan de Raad van Ministers. Op 28 juni 2017 besloot de Raad van Ministers akkoord te gaan met het voorgestelde concept. Beklaagde maakte op dat moment onderdeel uit van de vergadering van de Raad van Ministers.

Het openbaar ministerie heeft aan de hand van deze gang van zaken geconcludeerd dat beklaagde artikel 21 van de Lvo integriteit heeft overtreden, door deel te nemen aan besluitvorming waarin zijn zakelijk belang was betrokken.

Met betrekking tot de beschuldiging van overtreding van andere voorschriften van de Lvo integriteit heeft het openbaar ministerie geen bewijs voor strafbare feiten gevonden. Nu de Kabinetsformateur de hierboven beschreven wijze van 'op afstand zetten' heeft aanvaard, kan niet geconcludeerd worden dat beklaagde het voorschrift van artikel 12, derde lid van de Lvo integriteit heeft overtreden.

Met betrekking tot de beschuldiging van overtreding van het bepaalde in artikel 2:354 Sr heeft het openbaar ministerie evenmin bewijs voor strafbare feiten gevonden. Uit het strafrechtelijk onderzoek is onvoldoende naar voren gekomen dat beklaagde opzet heeft gehad op een met misbruik van zijn functie 'doen', waardoor voordeel voor hem zou worden verkregen.

De vervolging van beklaagde ter zake van overtreding van artikel 21 van de Lvo integriteit is om opportuniteitsredenen geseponeerd onder de voorwaarde dat beklaagde zich gedurende een proeftijd van één jaar niet schuldig zal maken aan enig strafbaar feit.

Het Hof overweegt als volgt.

Hoewel het Hof tot de conclusie komt dat ten aanzien van beklaagde sprake is van een redelijk vermoeden van schuld aan overtreding van artikel 21 van de Lvo integriteit, dient de vraag of dit tot strafvervolging van beklaagde dient te leiden te worden voorafgegaan door de ontvankelijkheidsvraag, over welke vraag het Hof zich ambtshalve dient te buigen.

Volgens artikel 15 Sv kan beklag tegen de niet (verdere) vervolging van een strafbaar feit worden gedaan door een rechtstreeks belanghebbende. Volgens vaste jurisprudentie is rechtstreeks belanghebbende degene die door het achterwege blijven van strafvervolging is getroffen in een belang dat hem of haar bepaaldelijk aangaat.

Onderscheid dient daarbij te worden gemaakt tussen de klaagster Kòrsou Di Nos Tur als rechtspersoon en de klagers Rojer en Dos Santos in hun hoedanigheid van lid van de Staten van Curaçao.

Een rechtspersoon als Kòrsou Di Nos Tur kan, gelet op het bepaalde in lid 2 van art. 15 Sv, alleen rechtstreeks belanghebbende zijn indien haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden specifiek gericht zijn op de behartiging van een belang, dat door de beslissing tot niet vervolging rechtstreeks wordt getroffen.

Het in de statuten geformuleerde doel van klaagster luidt: *“Om in het belang van de gemeenschap werkzaam te zijn, op te komen voor de rechten van de bevolking, de bevolking bewust te maken van haar rechten, als politieke partij deel te nemen aan verkiezingen, congressen en politieke processen, het doen optreden van haar leden als adviseurs, raadsleden, statenleden, gedeputeerden, leden van de raad van advies, staatssecretarissen, ministers en in andere functies.”*

Deze doelstelling is dermate algemeen en ruim geformuleerd dat zij niet kan worden geacht specifiek te zijn gericht op de behartiging van de door de artikelen 12 en 21 van de Lvo integriteit alsmede artikel 2:354 Sr te beschermen belangen, te weten: het tegengaan van ambtelijke corruptie en het voorkomen van belangenverstrengeling bij de besluitvorming van ministers. Gelet hierop kan klaagster niet worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende bij de onderhavige strafvervolging.

Met betrekking tot de klagers Rojer en Dos Santos is het Hof evenmin van oordeel dat zij als rechtstreeks belanghebbenden in eerdergenoemde zin zijn aan te merken. Niet is gebleken dat zij zijn getroffen in een bijzonder belang dat hen in hun hoedanigheid van parlements lid bepaaldelijk aangaat. Uit hoofde van deze functie behartigen klagers juist het algemeen belang. Mogelijk zijn zij in een politiek belang getroffen wanneer beklagde geen politieke consequenties zou ondervinden van zijn handelen, maar dat is geen belang dat artikel 15 Sv beoogt te beschermen.

Het Hof overweegt voorts dat hetgeen in de brief van 19 augustus 2019 door de advocaat van klagers naar voren is gebracht, voor zover dat inhoudt dat het politiek ter verantwoording roepen van beklagde via de Staten niet is gelukt omdat beklagde door de meerderheid van de Staten ‘in het zadel’ wordt gehouden, erop lijkt te duiden dat klagers vooral politieke belangen voor ogen hebben bij strafvervolging.

Gelet op het vorenstaande kunnen klagers niet worden ontvangen in het beklag, op grond waarvan het Hof, gelet op het bepaalde in artikel 25, lid 3 Sv, het beklag af zal wijzen.

Ten overvloede merkt het Hof op dat in Nederland ten aanzien van de strafvervolgung van ministers een aparte regeling van toepassing is, die erop neerkomt dat opdracht tot vervolging van ministers wegens ambtsmisdrijven in die betrekking gepleegd wordt gegeven bij koninklijk besluit of bij een besluit van de Tweede Kamer (art. 119 Grondwet). Hoewel in een soortgelijke regeling in de Staatsregeling Curaçao niet is voorzien, zou genoemde regeling mogelijk naar analogie in Curaçao van toepassing kunnen zijn. Echter, die kwestie is in onderhavige zaak niet aan de orde.

De beslissing

Het Hof wijst het beklag af.

Aldus gegeven door
mr. A.J.M. van Gink, voorzitter,
mr. M.C.B. Hubben en mr. W.J. Geurts-de Veld, rechters,
in tegenwoordigheid van mr. R.J. Gras, griffier,

op 22 oktober 2019.

Mr. Van Gink is buiten staat deze beschikking mede te ondertekenen.

w.g. mr. R.J. Gras

w.g. mrs. A.J.M. van Gink,
M.C.B. Hubben
en W.J. Geurts-de Veld.

Voor afschrift:

De griffier van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint
Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba,
v/d

Tegen deze beslissing staat geen gewoon rechtsmiddel open.